

**Oświadczenie złożone
przez senatora Andrzeja Misiółka
na 44. posiedzeniu Senatu
w dniu 5 grudnia 2013 r.**

Oświadczenie skierowane do wojewody śląskiego Zygmunta Łukaszczyka

W związku ze złożoną przez wojewodę śląskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargą na Radę Miasta Zabrze (sygnatura skargi IFIII.0552.3.2013) w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały nr XXV/261/04 Rady Miejskiej w Zabrzu z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego centrum Zabrze – obszar „C”, zwracam uwagę, że wykazane przez wojewodę śląskiego w skardze jako niezgodne z prawem zapisy planu miejscowego są zapisami nagminnie stosowanymi w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego na terenie całego województwa. Dlatego też zasadne jest pytanie, dlaczego wojewoda śląski skierował skargę, wnosząc o stwierdzenie nieważności jedynie jednego z obowiązujących na terenie Zabrze planów zagospodarowania przestrzennego, zamiast dokonać kontroli wszystkich dokumentów planistycznych obowiązujących w Zabrzu oraz planów miejscowych obowiązujących w całym województwie, które to dokumenty posiadają podobne zapisy, będące w ocenie wojewody niezgodne z prawem i stanowiące podstawę do stwierdzenia nieważności planu miejscowego.

Mając to na uwadze, wnoszę o przeprowadzenie kompleksowej kontroli wszystkich dokumentów planistycznych na terenie województwa i zaskarżenie do wojewódzkiego sądu administracyjnego wszystkich obowiązujących dokumentów planistycznych niezgodnych z obowiązującym prawem. Proszę także o poprawne wypełnianie funkcji nadzorczych przez wojewodę, funkcji nadzorczych polegających na kontroli nowo powstających planów miejscowych i – w przypadku występowania zapisów niezgodnych z prawem – orzekaniu o nieważności takiej uchwały w ustawowym terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia uchwały. Nie można bowiem dłużej tolerować sytuacji, kiedy w obrocie prawnym całymi latami znajdują się niezgodne z prawem dokumenty planistyczne, na podstawie których wydawane są inne decyzje administracyjne, naliczane są opłaty planistyczne, wypłacane są odszkodowania i gminy dokonują wykupu nieruchomości, co prowadzi do poważnych finansowych konsekwencji dla samorządów terytorialnych. Dokonanie kontroli obowiązującego aktu prawa miejscowego, jak w przypadku zaskarżonego przez wojewodę zabrzańskiego planu miejscowego, dopiero po dziewięciu latach od jego uchwalenia pokazuje jedynie zakres zaległości w tym zakresie.

Podniesione przez wojewodę w przesłanej skardze rodzaje nieprawidłowości naruszających przepisy prawa znajdują się w wielu innych planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego, których przykłady można wymienić:

1. uchwała nr XXVIII/289/04 Rady Miejskiej w Zabrzu z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego centrum Zabrze – obszar „A”;

2. uchwała nr XLI/467/97 Rady Miejskiej w Zabrzu z dnia 13 października 1997 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnicy Maciejów w Zabrzu;

3. uchwała nr XVIII/155/03 Rady Miejskiej w Zabrzu z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego jednostki strukturalnej im. Mikołaja Kopernika w Zabrzu;

4. uchwała nr XLIII/562/09 Rady Miejskiej w Zabrzu z dnia 14 września 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Zabrze dla terenów położonych w północnej części miasta Zabrze;

5. uchwała nr XV/160/11 Rady Miejskiej w Zabrzu z dnia 17 października 2011 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Zabrze dla terenów położonych w dzielnicy Grzybowice.

Praktycznie w każdym planie miejscowym na terenie Zabrze występują nieprawidłowe, zakwestionowane przez wojewodę śląskiego zapisy, podobne zapisy znajdują się także w planach miejscowych na terenie całego województwa. Podam dla przykładu:

1. uchwała nr XLI/1010/2002 Rady Miejskiej w Gliwicach z 10 października 2002 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice;

2. uchwała nr XXXVII/1089/2010 Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 15 lipca 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice dla terenu położonego po wschodniej stronie ulicy Tarnogórskiej, obejmującego część dzielnicy Szobiszowice i Zatorze;

3. uchwała nr XXIX/458/2004 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 25 sierpnia 2004 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Śląskiego nr 99 poz. 2806 z 20 października 2004 r.) w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego śródmieścia Bytomia pod nazwą „Plan Rewitalizacji i Rozwoju Śródmieścia (ReRoŚ)”;

4. uchwała nr XXXVII/686/13 Rady Miasta Chorzów z dnia 3 października 2013 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Chorzów dla części obszaru gminy Chorzów położonego w rejonie ulicy Dąbrowskiego 22.

Przywołane obowiązujące dokumenty planistyczne zawierające zakwestionowane przez wojewodę zapisy niezgodne z prawem stanowią tylko przykłady wyrywkowej kontroli dokumentów tego typu z terenu Zabrze i miast ościennych (Gliwice, Bytom, Chorzów), a niedozwolone zapisy występują powszechnie, co jest naganne i może stanowić poważne zagrożenie finansowe dla samorządów terytorialnych na terenie województwa śląskiego. Mając to na uwadze, proszę o dokonanie kompleksowej, systematycznej kontroli wszystkich dokumentów planistycznych, miasto po mieście, rozpoczynając od miasta Zabrze, na terenie którego nie zauważono identycznych nieprawidłowych zapisów w pozostałych planach; analizowano jedynie jeden z istniejących planów, pozostawiając inne nieprawidłowości w obrocie prawnym.

Andrzej Misiólek